

Seg for mit Vedkommende kan ikke sige andet, end at jeg ser en væsentlig Fordel i, at det kunde blive muligt for saadanne private Baner at blive fremmede uden Forhandling paa Rigsdagen. Seg skal blot nævne som Grund dette ene, at man jo dog imellem har set, at andet end rent saglige Grunde har kunnet standse saa et, saa et andet Anlæg, og man kan ogsaa sige, at ved et saadant Jærnbaneanlæg gælder ofte i særlig Grad det gamle Ord, at mens Græsset groer, dør Hørsemor, idet Grundlaget for at faa Anlægget kan være til Stede i et givet Øjeblik, men skal der gaa aarelange Forhandlinger forud, kan den gunstige Lejlighed gaa tabt og Grundlaget falde bort. Seg vil ej heller have nogen Betænkelse ved at give Administrationen den Myndighed, den vil faa ifølge § 1, fordi jeg finder, at den i de andre Paragraffer begrænses saa godt, at jeg ikke tror, man vil udsætte sig for, at en eller anden Egn skal blive forfordelt, Imidlertid mødte jo Hovedbestemmelsen en saa bestemt Modstand ikke blot fra en enkelt, men fra flere Sider, saa det kunde jo være sandsynligt, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling) vil faa Ret i, at dette Hovedpunkt næppe vil kunne gaa igennem, men derfor har Lovens Forelæggelse dog sin fulde Betydning som Program fra Regeringen og dens Behandling her i Tinget som Udtryk for, hvorledes Rigsdagen i Øjeblikket ser paa disse Baner og de Vilkaar, de kunne vente at faa. Af de fremkomne Udtalelser er der nogle, jeg kan støtte, og andre, jeg ikke kan være enig i, og jeg har derfor ønsket at komme med nogle Bemærkninger. Seg er saaledes for det første enig med det ærede Medlem for Lemvig-Kredsens (Aberg) i, at den sidste Passus i § 2, hvor der foredræ, at den vedkommende skal stille betryggende Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift, er for vid til, at jeg tror, man kan have den staaende. Seg tror, det vil blive vanskeligt for Regeringen at have den, at hvis den skal fortolkes blot nogenlunde skyldigt, saa vil man derved ganske sikkert sætte en Børm for mange Jærnbaneanlæg, som ellers kunne være naturlige og rigtige. Seg tror, at den Garanti, man har i, at det er private, sammen med de stedlige Kommuner, som efter Loven have at bære Hovedparten, ogsaa vil være en Garanti paa dette Punkt. Skulde man have en yderligere Garanti, maatte den markeres bestemt. Seg kunde tænke mig, at man foruden det fulde Anlægsmateriel og alt muligt tilhørende vilde forlange, at der fra første Færd af skulde eksistere et passende Reserve- og Fornyelsesfond, og jaasnart der blev rørt ved dette, skulde det Gul, der derved frem-

kom, atter fyldes, inden der kunde blive Tale om Udbytte. Seg kunde ogsaa tænke mig, at man kunde hjælpe derpaa ad andre Veje, f. Eks. ved at gøre den Indrømmelse, som et æret Medlem ønskede, paa § 3, hvor han mente, at det var urimeligt, at Statskassens Bidrag skulde stilles lige med andre Bidrag. Seg tror, han har Ret deri. Seg tror, man i ethvert Tilfælde kunde indskrænke sig til at stille Statskassens Bidrag lige med et lige saa stort andet offentligt Bidrag, og der igennem give en saa meget større Chance for, at den Halvdel, der bliver tilbage, ved at faa prioriteret Ret til Udbytte, ogsaa vil kunne faa virkelig Udbytte til et saadant Udbytte, og at disse prioriterede Aktiehavere, som i Reglen ville være knyttede til Stedet, da ville forstaa at lægge et godt Pres paa Bestyrelsen af Banen, saaledes at man faar en økonomisk Drift ud af det. Ad andre Veje tror jeg ikke, man kan forlange, at der skal stilles Sikkerhed for, at Banernes Drift kan fortsættes. Medens jeg saaledes paa disse Punkter til Dels samstemmer med Udtalelser, der ere faldne fra andre Medlemmer, er der et Par andre Udtalelser, som jeg ikke kan være enig i. Saaledes kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling), naar han mente, at Regeringen forudsatte et alt for stort Tilskud ved at sætte 25 pCt. som Maksimum. Han syntes, 12 pCt. var rigtigt, allerhøjest 16 pCt. Seg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Saadanne Baneanlæg kunne meget ofte være i høj Grad berettigede og ønskelige, ogsaa under Forhold, hvor de især i Begyndelsen have vanskeligt ved at betale sig. Det Eksempel, som det ærede Medlem fra Lemvig fremdrog for Berettigelsen af Statstilskud, nemlig Jysterhavne, er i mine Øjne et godt Eksempel paa, hvorledes en Bane fra Begyndelsen kan have vanskeligt ved endogsaa at bære sin Drift, end sige give Udbytte, og dog have Udbytte til at arbejde sig op, saaledes at den kan bære sig. Et Jystersted, som har god Adgang til Søen, har ofte ikke kunnet udvikle sig, fordi den Bane, der bygges paa, forlanger en hurtig og billig Forsendelse til andre Steder; naar nu Banen kommer, vil dermed ogsaa den hurtige og billige Forsendelse være opnaaet, og Banen vil saaledes i Aarenes Løb skabe en Trafik, som kan gøre den rentabel. Men dette vil netop i Reglen være Tilfældet i Egne eller paa en Plads med en ringe og til Dels fattig Befolkning, som selv ikke kan gøre meget for at faa en saadan Bane; derhos kan man ikke vente, at den private Kapital vil engagere sig i noget